

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "זכריה" – פרק ז

א ויהי בשנת ארבע לדריוש המלך היה דבר יהוה אל זכריה
בארבעה לחדש התשעי בכסלו: ב וישלח בית אל שר אצר
ורגם מלך ואנשיו לחלות את פני יהוה: ג לאמר אל הפהנים
אשר לבית יהוה צבאות ואל הנביאים לאמר האבכה בחדש
החמשי הנזר כאשר עשיתי זה כמה שנים: ד ויהי דבר יהוה
צבאות אלי לאמר: ה אמר אל כל עם הארץ ואל הפהנים
לאמר כי צמתם וספוד בחמישי ובשביעי וזה שבעים שנה
הצום צמתני אני: ו וכי תאכלו וכי תשתו הלוא אתם
האכלים ואתם השתים: ז הלוא את הדברים אשר קרא יהוה
ביד הנביאים הראשנים בהיות ירושלם ישבת ושלוח ועריה
סביבתיה והנגב והשפלה ישב: ח ויהי דבר יהוה אל זכריה
לאמר: ט פה אמר יהוה צבאות לאמר משפט אמת שפטו

וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָשׂוּ אִישׁ אֶת-אָחִיו: י וְאַלְמָנָה וַיְתוֹם גַּר וְעַנִּי
אֶל-תַּעֲשִׂקוּ וְרַעַת אִישׁ אָחִיו אֶל-תַּחֲשְׁבוּ בְלִבְבְּכֶם: יא וַיִּמָּאֲנוּ
לְהִקְשִׁיב וַיִּתְּנוּ כִּתְף סוֹרֶת וְאֶזְנֵיהֶם הִכְבִּידוּ מִשְׁמוֹעַ: יב וְלִבָּם
שָׁמוּ שָׁמִיר מִשְׁמוֹעַ אֶת-הַתּוֹרָה וְאֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה
צְבָאוֹת בְּרוּחוֹ בְּיַד הַנְּבִיאִים הָרִאשׁוֹנִים וַיְהִי קֶצֶף גָּדוֹל מֵאֵת
יְהוָה צְבָאוֹת: יג וַיְהִי כֹאֲשֶׁר-קָרָא וְלֹא שָׁמְעוּ כֵּן יִקְרָאוּ וְלֹא
אֲשַׁמְעֵ אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת: יד וְאִסְעֶרֶם עַל כָּל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
לֹא-יִדְעוּם וְהָאָרֶץ נִשְׁמָה אַחֲרֵיהֶם מֵעֵבֶר וּמִשָּׁב וַיִּשְׁימוּ
אָרֶץ-חֲמֻדָּה לְשִׁמָּה:

ספר "זכריה" – פרק ח

א וַיְהִי דְבַר-יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר: ב כֹּה אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת
קִנֵּאתִי לְצִיּוֹן קִנְאַתָּה גְדוֹלָה וְחַמָּה גְדוֹלָה קִנֵּאתִי לָהּ: ג כֹּה
אֲמַר יְהוָה שִׁבְתִּי אֶל-צִיּוֹן וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם וּנְקִרָאָהּ
יְרוּשָׁלַם עִיר-הָאֱמֶת וְהָר־יְהוָה צְבָאוֹת הָרַקְדָּשׁ: ד כֹּה אֲמַר
יְהוָה צְבָאוֹת עַד יֵשְׁבוּ זִקְנִים וְזִקְנוֹת בְּרַחֲבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאִישׁ
מִשְׁעַנְתּוֹ בְּיָדוֹ מֵרֵב יָמִים: ה וּרְחֻבוֹת הָעִיר יִמְלְאוּ יְלָדִים
וַיִּלְדוּת מִשְׁחַקִּים בְּרַחֲבֹתֶיהָ: ו כֹּה אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת כִּי יִפְלֹא

בְּעֵינַי שְׂאֵרִית הָעַם הַזֶּה בַּיָּמִים הָהֵם גַּם־בְּעֵינַי יִפְּלֹא נָאִם
יְהוָה צְבָאוֹת: ז כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַנְּנִי מוֹשִׁיעַ אֶת־עַמִּי
מֵאֶרֶץ מִזְרַח וּמֵאֶרֶץ מְבֹוא הַשָּׁמֶשׁ: ח וְהִבֵּאתִי אֹתָם וְשָׁכְנוּ
בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם וְהָיוּ־לִי לְעַם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים בְּאֱמֶת
וּבְצַדִּיקָה: ט כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת תַּחֲזֹקְנָה יְדֵיכֶם הַשְׁמָעִים
בַּיָּמִים הָאֵלֶּה אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה מִפִּי הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר בְּיוֹם
יָסַד בֵּית־יְהוָה צְבָאוֹת הֵחִיכַל לְהַבְנוֹת: י כִּי לִפְנֵי הַיָּמִים הָהֵם
שָׁכַר הָאָדָם לֹא נִהְיָה וְשָׁכַר הִבְהֵמָה אֵינָנָה וְלִיוֹצֵא וּלְבָא
אֵין־שָׁלוֹם מִן־הַצָּר וְאֲשַׁלַּח אֶת־כָּל־הָאָדָם אִישׁ בְּרַעְהוֹ:
יא וְעַתָּה לֹא כַּיָּמִים הָרִאשׁוֹנִים אֲנִי לְשְׂאֵרִית הָעַם הַזֶּה נָאִם
יְהוָה צְבָאוֹת: יב כִּי־זָרַע הַשָּׁלוֹם הִגָּפֵן תִּתֵּן פְּרִיָּה וְהָאֶרֶץ תִּתֵּן
אֶת־יְבוּלָהּ וְהַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ טַלָם וְהִנְחַלְתִּי אֶת־שְׂאֵרִית הָעַם הַזֶּה
אֶת־כָּל־אֵלֶּה: יג וְהָיָה כֹּאֲשֶׁר הָיִיתֶם קָלָלָה בְּגוֹיִם בֵּית יְהוּדָה
וּבֵית יִשְׂרָאֵל כִּן אֲשִׁיעַ אֶתְכֶם וְהָיִיתֶם בְּרָכָה אֶל־תִּירָאוּ
תַּחֲזֹקְנָה יְדֵיכֶם: יד כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת כֹּאֲשֶׁר זָמַמְתִּי
לְהָרַע לָכֶם בְּהַקְצִיף אֲבֹתֵיכֶם אֹתִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְלֹא
נַחַמְתִּי: טו כִּן שָׁבַתִּי זָמַמְתִּי בַּיָּמִים הָאֵלֶּה לְהִיטִיב אֶת־יְרוּשָׁלַם
וְאֶת־בֵּית יְהוּדָה אֶל־תִּירָאוּ: טז אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ

דָּבְרוּ אִמֶּת אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ אִמֶּת וּמִשְׁפָּט שְׁלוֹם שְׁפֹטוּ
בְּשַׁעְרֵיכֶם: יז וְאִישׁ | אֶת־רֵעֵת רֵעֵהוּ אֶל־תַּחֲשְׁבוּ בְּלִבְבְּכֶם
וּשְׁבַעַת שֶׁקֶר אֶל־תֹּאֲהֲבוּ כִּי אֶת־כָּל־אֱלֹהֵהָ אֲשֶׁר שִׁנֵּאתִי
נְאֻם־יְהוָה: יח וַיְהִי דְבַר־יְהוָה צְבָאוֹת אֵלַי לֵאמֹר: יט כֹּה־אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת צוֹם הָרְבִיעִי וְצוֹם הַחֲמִישִׁי וְצוֹם הַשְּׁבִיעִי וְצוֹם
הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה לְבֵית־יְהוּדָה לְשָׁשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה וּלְמַעֲדִים טוֹבִים
וְהָאִמֶּת וְהַשְׁלוֹם אֲהָבוּ: כ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עַד אֲשֶׁר יָבֹאוּ
עַמִּים וַיֵּשְׁבִי עָרִים רַבּוֹת: כא וְהָלְכוּ יוֹשְׁבֵי אֶחָת אֶל־אֶחָת
לֵאמֹר נִלְכָה הַלֹּךְ לְחַלּוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה וּלְבַקֵּשׁ אֶת־יְהוָה
צְבָאוֹת אֱלֹכָה גַם־אֲנִי: כב וּבָאוּ עַמִּים רַבִּים וְגוֹיִם עֲצוּמִים
לְבַקֵּשׁ אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת בִּירוּשָׁלַם וּלְחַלּוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה:
כג כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת בְּיָמֵם הָהֵמָּה אֲשֶׁר יַחֲזִיקוּ עֲשָׂרָה
אֲנָשִׁים מְכַל לְשָׁנוֹת הַגּוֹיִם וְהַחֲזִיקוּ בְּכַנֶּף אִישׁ יְהוּדִי לֵאמֹר
נִלְכָה עִמָּכֶם כִּי שָׁמַעְנוּ אֱלֹהִים עִמָּכֶם:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דויאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוסר" ויתבוננו ח'סדי י'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נמועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)

נ"ך היומי – לימוד כל ספרי נביאים וכתובים במעגל השנה – [עמוד 1197]